

KINH CHÁNH PHÁP HOA

QUYỂN 5

Phẩm 8: THỌ KÝ NĂM TRĂM ĐỆ TỬ

Khi ấy Hiền giả Bân-nậu-văn-đà-ni Tử nghe Phật Thế Tôn diễn bày quyền biến, chỉ rõ phương tiện, thọ ký cho Thanh văn sẽ được thành Phật, nhớ lại hạnh nguyện đã lập từ xưa, lại chiêm ngưỡng cảnh giới chư Phật Như Lai, được điều chưa từng có, vui mừng phấn chấn, không nghĩ đến việc ăn mặc, thân thể thoải mái an vui, chẳng thể tự kiềm chế, đối với chánh pháp buồn vui lẫn lộn, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, cúi đầu lễ dưới chân Phật, chí thành cất tiếng:

–Thế Tôn thật khó sánh kịp, an trú chưa từng có, Đức Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác đã dùng phương tiện thật là sâu xa, chẳng nói hết được. Các thế giới này, có biết bao chủng tánh. Thế Tôn đã dùng vô số phương tiện quyền biến, tùy theo trình độ mà hiển bày tuệ nghĩa, thuận theo chúng sinh để giáo hóa, phân biệt chánh pháp rõ ràng. Thế Tôn đã vì họ nói rõ cội nguồn giải thoát và dùng phương tiện độ thoát. Thánh tuệ của Thế Tôn biết hết căn tánh, chí nguyện việc làm từ xưa đến nay của chúng con nên mới nêu lên thí dụ, nói việc đời trước và sự phát tâm từ thuở ban đầu.

Khi ấy Mãn Nguyện Tử cúi đầu lễ ngang chân Phật, đứng sang một bên, hưởng về Thế Tôn, chiêm ngưỡng dung nhan sáng ngời, mắt không hề chớp.

Phật dạy:

–Lành thay, đúng như ông đã nói! Như Lai thấy suốt tất cả con đường tu tập đưa đến giác ngộ, theo căn tánh sâu, cạn mà thọ ký cho họ, như chỉ bày cho hàng Thanh văn Tiểu thừa hạ liệt dứt trừ dâm, nộ, si để được nghỉ ngơi; dẫn dắt cho Bồ-tát có trí tuệ cao tột. Giống như thuở xưa có một vị Đạo sư làm nhiều việc từ thiện, thương xót người nghèo khổ, áo cơm chẳng đủ, xin ăn không có, nghèo túng không có của cải, bèn vì họ mà đánh trống rao khắp nước là ai muốn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

vào biển tìm châu báu. Mọi người đều tập trung, (Đạo sư) lại nói rằng ai không tiếc thân mạng, không thương cha mẹ, chẳng đoái hoài vợ con thì nên cùng nhau vào biển tìm châu báu. Dân chúng nghe vậy, phần nhiều bỏ về, chỉ những người nghèo, ăn xin, không áo che thân, không có của cải tự nuôi sống, muốn tìm châu báu thì còn do dự, chẳng thể tự quyết. Vị Đạo sư biết thế nên tập hợp tất cả lại bảo rằng, nếu muốn vào biển thì sẽ được cung cấp y phục, lương thực, chẳng để thiếu thốn. Những người nghèo vui mừng, liền nghe theo lời, cùng lúc lên thuyền, xem gió giương buồm, đi vào biển cả; chẳng gặp cá lớn, chẳng đụng đá ngầm; quý dữ La-sát cũng chẳng quấy nhiễu, đến được Long cung; liền theo Long vương xin ngọc báu. Như ý: “Kẻ phàm tục nghèo khổ, chẳng tự kiếm sống thoả mái, xin được nhờ ân bố thí, để cứu tế khắp nơi.” Long vương liền ban cho theo nhu cầu; nếu ai muốn thì cứ đến lấy. Vị Đạo sư ra lệnh, nhưng người đi lấy thì ít, kẻ không đi lấy thì nhiều. Vì sao? Vì lòng họ còn sợ sệt là đến chỗ Long vương e không trở về được.

Khi ấy vị Đạo sư bảo các người đó rằng, các người tự do theo ý muốn. Bọn họ đều lấy được vàng bạc, lưu ly, thủy tinh, hổ phách, xa cừ, mã não; ai nấy đều lấy đầy thuyền. Đạo sư ra lệnh trở về Diêm-phù-lợi. Mọi người nghe theo lệnh, về đến chốn cũ. Gia đình làng xóm đem đồ ăn uống, kỹ nhạc, ngựa xe ra đón rước, cùng nhau vui chơi bảy ngày bảy đêm rồi mới trở về nhà. Mọi người hỏi được châu báu gì. Người nghèo ăn xin kém trí chỉ được bảy báu; những người bạn trí tuệ của Đạo sư được ngọc Như ý. Đạo sư lên lầu cao, tay cầm ngọc báu, hưởng khắp bốn phương, bốn hướng và trên dưới (rồi nói): “Do phước đức của ngọc này sẽ khiến tuôn mưa bảy báu!” Đúng như lời nói lập tức mưa bảy báu tuôn xuống cùng khắp cả nước chỗ nào cũng tràn ngập. Ngoài ra những người bạn trí tuệ kia cũng phân bố đến các nước khác, khắp cùng bốn phương cũng tuôn mưa bảy báu. Kẻ nghèo kém trí lại than thở: “Ta cùng vào biển nhưng tiếc là không gặp thứ này”. Vị Đạo sư bảo họ: “Ta đã ra lệnh cho các người, nhưng các người không đến lấy, nay còn mong cầu gì nữa.” Mọi người vứt bỏ bảy báu, cùng tụ tập lại, trở lại biển để lấy ngọc báu, đi đến hỏi Long vương cầu xin ngọc Như ý. Tất cả họ đều được ngọc, trở về Diêm-phù-lợi, cũng làm mưa bảy báu.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật dạy:

–Phát đạo ý Vô thượng chánh chân muốn độ thoát tất cả, thí như vị Đạo sư đi vào biển cả. Thương xót những người nghèo túng nên đưa họ đi vào biển là nói vì tất cả chúng sinh mà giảng thuyết kinh pháp. Xem gió giương buồm đi vào biển cả là ý nói học quyền trí. Ba nạn trên biển nghĩa là Không, Vô tướng, Vô nguyện. Biển chỉ có sinh tử mà lại được ngọc Như ý. Nghĩa là đạt được Pháp thân vô cực của Như Lai. Những người đi theo lấy ngọc Như ý, đó là Thanh văn, Bồ-tát phát tâm rộng lớn, đã đạt quả Vô sinh. Người thấp kém nghèo hèn lượm bẩy báu đầy thuyền, nghĩa là đắc bẩy Giác ý. Trở về làng xóm, bà con ra nghênh đón, nghĩa là người ở mười phương đi đến thọ giáo. Lên lầu cao cầm ngọc hường về tám phương và trên dưới, nghĩa là đắc Phật đạo độ thoát mười phương. Những người trí tuệ phân đến các nước làm mưa bẩy báu, nghĩa là đi đến phương khác thành Bạc Tối Chánh Giác. Những người nghèo hối tiếc, cùng trở lại biển, nghĩa là chư Thanh văn nghe Phật dạy chỉ có một thừa không có hai thừa nên mới phát tâm cầu đạo Vô thượng chánh chân, sau sẽ thành Phật, đều có một hiệu.

Khi ấy, Đức Phật nói kệ tụng:

*Tỳ-kheo lắng nghe
Dùng dụ giảng thuyết
Như có Đạo sư
Thương người trong nước
Phần nhiều nghèo túng
Luôn luôn chịu khổ
Đánh trống lan truyền
Ai muốn vào biển
Mọi người tụ tập
Lại bảo họ rằng
Nếu chẳng tiếc mạng
Chẳng thương mẹ cha
Chẳng nhớ vợ con
Nên cùng vào biển
Trong biển có nạn
Không được hối hận.*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Khi ấy người nghèo
Cũng có ý muốn
Sợ chẳng đến được
Phân vân chẳng quyết
Đạo sư rộng lượng
Cấp cho cơm áo
Khi vào biển cả
Đều tìm bẫy báu.
Khi ấy Đạo sư
Đến cung Long vương
Bảo hết mọi người
Tìm ngọc Như ý
Bạn bè nghe lời
Lượm ngọc Như ý
Trở về chốn cũ
Già trẻ nghênh đón.
Khi ấy Đạo sư
Lên trên lầu cao
Hướng về tám phương
Mưa trân báu khắp
Bè bạn phân ra
Đến các nước khác
Cũng mưa báu khắp
Khắp nơi nhờ ân.
Kẻ lượm báu báu
Mới tự hối tiếc
Là cùng vào biển
Chẳng gặp loại này.
Đạo sư bảo rằng
Trước ta đã bảo
Chẳng chịu tự lấy
Là lỗi các người
Sao lại oán trách.
Họ trở vào biển
Tìm ngọc Như ý*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tìm thì phải được.
Bồ-tát phát tâm
Đắc đạo Chánh chân
Nhàm chán sinh tử
Rơi vào Thanh văn
Phụng hành theo Không,
Vô tướng, Vô nguyện
Được thoát ba cõi
Đến cửa Niết-bàn
Thấy Phật Thế Tôn
Hàng phục chúng ma
Đạt đến Vô thượng
Đạo quả Chánh chân
Khai hóa tất cả
Xuất vạn ức âm
Mười phương chúng sinh
Đều được thọ giáo
Trời, Rồng, Quỷ thần
Đều đến kính lễ
Phát tâm Bồ-tát
Đắc “Vô tùng sinh”,
Hoặc vì Thanh văn
Đoạn ba cấu độc
Thấy khắp mười phương
Không gì chướng ngại.
Các vị La-hán
Bèn tự hối lỗi
Tu hành thế nào
Để được như vậy
Đứng dạy bước đi
Đau buồn tự trách
Sau đó, Như Lai
Thị hiện ba thừa
Thiện quyền phương tiện
Tùy thuận dẫn dắt*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đạo không có hai
Huống chi ba thừa
Các vị Thanh văn
Bấy giờ vui sướng
Tâm họ sáng tỏ
Mây tan trời hiện
Phật đều thọ ký
Sẽ đạt Phật quả
Cõi nước xứ sở
Đều có danh hiệu.*

Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các ông có thấy vị Thanh văn Mãn Nguyên Tử này chăng? Ở trong chúng Tỳ-kheo, vị ấy là người giảng pháp giỏi nhất, làm sáng tỏ, ngợi khen công đức của chư Phật, diễn bày chánh pháp, tinh tấn khuyến trợ, nghe Phật thuyết pháp thì phúng tụng, thọ trì, tuyên thuyết, chỉ bày cặn kẽ cho người chưa nghe, không biếng lười bỏ bê; diễn rộng ý nghĩa, giải thông khúc mắc, ứng đáp cho bốn bộ chúng, chẳng hề mệt mỏi, làm sáng tỏ phạm hạnh, khiến tất cả đều hoan hỷ. Ngoài Như Lai và các Bồ-tát Đại sĩ ra, không ai có tài biện giải nghi vấn bằng Mãn Nguyên Tử.

Này các Tỳ-kheo! Ý các ông nghĩ sao? Vị Mãn Nguyên Tử này đâu phải chỉ vì ta mà làm Thanh văn để thọ giáo pháp. Chớ nghĩ như vậy, vị ấy đã từng hầu cận chín mươi ức Đức Phật, theo chư Thế Tôn nhận lãnh tinh hoa của chánh pháp, ở trong chúng hội thường tuyên thuyết nghĩa kinh, phân biệt không tuệ, tâm không chấp trước. Khi thuyết kinh vị ấy không hề do dự; thấu suốt tất cả, chưa từng bị trở ngại, luôn luôn tận tâm, có sức thần thông như chư Phật Thế Tôn và chư Bồ-tát, suốt đời chỉ tu phạm hạnh. Chúng Thanh văn đều tin tưởng vị ấy, vị ấy bèn dùng phương tiện khéo léo mà cứu giúp làm lợi ích cho họ. Đối với vô số ức trăm ngàn loại chúng sinh, vị ấy đã khai hóa cho vô lượng, vô số người khiến họ đều phát tâm đạo Vô thượng chánh chân. Những nơi vị ấy đến đều là thường dân, chỉ bày đạo lớn, khiến họ tin Phật vững chắc. Vị ấy tu tập tất cả các phạm hạnh luôn dùng thân mình làm thanh tịnh cõi nước của chư Phật, việc làm thích hợp để khai hóa chúng sinh. Đối với các Bạc Chánh Giác

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đều thị hiện làm thị giả. Nay ở đời ta, vị ấy làm người giảng pháp giỏi nhất; mỗi khi thọ nhận chánh pháp, luận giảng khó người bì kịp. Trong hiền kiếp ở tương lai, khi ngàn Đức Phật ra đời vị ấy lại sẽ cúng dường các Đức Thế Tôn và cũng là người giảng pháp giỏi nhất, thường vì vô lượng vô biên các loài chúng sinh giảng giải soi sáng, khuyến hóa tất cả không hạn cuộc số người, khiến họ phát tâm đạo Vô thượng chánh chân. Khi đã tinh tấn tu tập đầy đủ đạo hạnh Bồ-tát, trong vô số kiếp về sau, vị ấy sẽ thành Phật, hiệu là Pháp Chiếu Diệu Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Thành, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Đạo Pháp Ngự, Thiên Nhân Sư, sẽ ở ngay tại quốc độ này thành Bạc Đại Thánh.

Bấy giờ hằng hà sa tam thiên đại thiên thế giới tạo thành một cõi Phật, đất bằng bảy báu, bằng phẳng như lòng bàn tay, không có núi, gò, khe hang, gai góc, sỏi đá; lầu gác, tinh xá bao quanh dày đặc, toàn bằng bảy báu, xa trông đẹp đẽ giống như cung điện của chư Thiên; cõi trời nhìn thấy thế gian, thế gian trông thấy cõi trời; chư Thiên và người thế gian qua lại, giao tiếp. Cõi ấy không có chín mươi sáu loại và sáu mươi hai kiến kiêu mạn bừa vầy; tất cả đều hóa sinh, chẳng phải do người nữ sinh; đều tịnh tu phạm hạnh, ai cũng có oai đức, dùng đại thần túc bay đi trên không; chí luôn tinh tấn, việc làm hoàn bị, trí tuệ thông đạt, dung nhan màu vàng tía hiện rõ ba mươi hai tướng của bậc Đại nhân.

Cõi ấy nhân dân thường có hai thức ăn: Một là Pháp thực, hai là Thiền duyệt thực. Có vô số trăm ngàn vạn vạn các chúng Bồ-tát đều đắc thần thông, phân biệt thấu đáo nghĩa lý khúc mắc. Thanh văn trong cõi ấy đều đạt Thánh hạnh, hành tám môn giải thoát, phương tiện uyển chuyển kỳ đặc, danh đức sáng ngời, đã đến được bờ kia.

Kiếp ấy tên Bảo minh, cõi nước tên Thiện tịnh. Phật thọ vô lượng kiếp, chánh pháp còn trụ lâu hơn. Sau khi Phật diệt độ, mọi người sẽ dựng tháp bằng bảy báu khắp cả nước. Chư Phật mười phương đều cùng nhau ca ngợi công đức của cõi nước ấy.

Đức Phật nói như thế xong, muốn giải nghĩa lại, liền nói bài tụng:

Tỳ-kheo lắng nghe!

Với ý chỉ này

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như lời ta nói
Các trời, người đời
Hành quyền phương tiện
Khéo học rốt ráo
Cần phải tôn sùng
Tu tập hạnh Phật.
Những chúng sinh kia
Yếu kém lười bỏ
Nên phải diễn nói
Tịch tịnh vi diệu
Thị hiện hai thừa
Thanh văn, Duyên giác
Mà thường trụ trong
Đại đạo Bồ-tát
Phương tiện khéo léo
Biết bao ức ngàn
Dùng để khai hóa
Vô số Bồ-tát
Và chúng Thanh văn,
Lại vì tuyên nói
Phật đạo cao tốt
Thật là khó được
Vô số quần sinh
Mong được thuần hóa
Đã được tu học
Tu hành như thế
Hạ liệt lười bỏ
Rơi vào kiêu mạn
Nhưng sẽ thối dần
Đều thành Phật đạo
Thân, miệng và tâm
Thường theo việc làm
Thanh văn như vậy
Thế lực yếu kém
Sợ, chán tất cả

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đều là tai họa
Nên lại sửa sang
Tịnh cõi Phật mình,
Hoặc lại thị hiện
Thân có dục ái
Giận dữ sân hận
Tăm tối si mê
Thấy các chúng sinh
Mê hoặc tà kiến
Bại hoại bỏ bê
Lưới nghi trói buộc
Thanh văn của ta
Cũng làm như vậy
Tùy nghi theo thời
Hóa độ bọn họ
Dùng phương tiện khéo
Phát khởi tất cả
Đều vì mọi người
Tùy thuận rộng nói.
Này các Tỳ-kheo,
Thanh văn của ta
Việc làm đầy đủ
Ở ngàn ức Phật
Vì mong độ thoát
Với chánh pháp Phật
Thấu suốt thiên tư
Để mà độ thế.
Ở tại chỗ ta
Là đệ tử lớn
Nghe rộng hiểu nhiều
Giảng pháp dững mãnh
Làm vui chúng sinh
Tâm chẳng mệt mỏi
Hưng phát Phật sự
Xây dựng đạo pháp

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đạt đại thần thông
An trụ cùng khắp
Bậc thầy hoàn hảo
Là ngọn đèn sáng
Quán biết chúng sinh
Thường thấy cội nguồn
Để thuyết kinh điển
Khiến đạt thanh tịnh
Dẫn dụ chúng mê
Ức trăm ngàn vạn
Phân biệt chỉ bày
Chánh pháp tối thượng
Luôn trụ Đại thừa
Vô thượng chánh chân
Tự thấy quốc độ
Thanh tịnh đẹp đẽ
Ở đời tương lai
Ức trăm ngàn Phật
Khi ấy hầu cận
Phụng kính như thế
Sẽ luôn hộ trì
Chánh pháp tối tôn,
Cũng lại nghiêm tịnh
Cõi Phật của mình
Giảng thuyết kinh điển
Ức trăm ngàn vạn
Khéo léo phương tiện
Luôn luôn dũng mãnh,
Lại sẽ khai hóa
Vô số chúng sinh
Đều trụ đạo tuệ
Không còn các lậu.
Vị ấy phụng thờ
Các Bậc Đại Thánh
Sẽ thường giữ gìn

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Pháp các Phật ấy
Sẽ thành Như Lai
Đạo Sư tự tại
Tên Pháp Quang Diệu
Sáng tỏ mười phương.
Cõi nước Phật ấy
An lạc vô cùng
Đất bằng bảy báu
Khắp nơi thanh tịnh
Tên kiếp bấy giờ
Gọi là Bảo minh
Thế giới tên là
Thiện tịnh nghiêm sức
Vô số ức ngàn
Các chúng Bồ-tát
Những bậc như vậy
Đắc đại thần thông.
Khi ấy cõi Phật
Khắp chốn ngợi ca
Thần thông quảng đại
Thanh tịnh nhiệm mầu.
Lại các Thanh văn
Số đến ức ngàn
Đều là đại Thánh
Hiện thiện, dũng mãnh
Thần túc cao vời
Hành tám giải thoát
Phân biệt giảng bày
Đều được khai hóa.
Cõi nước Phật ấy
Tất cả chúng sinh
Việc làm thanh tịnh
Luôn tu phạm hạnh
Đủ tuệ biện tài
Vẹn toàn các đức*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chúng sinh hiền lương
Đầy đủ sung mãn
Các bậc Hiền nhân
Nhân dân đông đúc
Chỉ ưa kinh điển
Chẳng thích gì khác
Cõi Phật cũng không
Có các người nữ
Không có đường ác
Tai họa khổ đau.
Sắc vàng rực rỡ
Tự có nơi thân
Ba mươi hai tướng
Để tự trang nghiêm
Ở cõi Phật ấy
Không màng ăn mặc
Muốn là có ngay
Nên nói như vậy.*

Lúc bấy giờ một ngàn hai trăm vị Thanh văn, mỗi vị đều ngạc nhiên trước việc lạ chưa từng có, ai cũng vui mừng, tự nghĩ: “Thế Tôn thương xót những vị ấy nên họ đều được thọ ký, chắc hẳn sẽ thương chúng ta, khiến được như thế.”

Khi ấy Đức Thế Tôn biết tâm niệm của các vị Thanh văn, bảo với Hiền giả Đại Ca-diếp:

–Nay, chúng La-hán một ngàn hai trăm vị có mặt nơi đây, trừ A-nan và La-vân, còn nhóm Thanh văn Tri Bản Tế sẽ cúng dường sáu mươi hai ức Đức Phật; qua số lượng ấy rồi, năm trăm đệ tử đều sẽ thành Phật, hiệu là Phổ Quang Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Thành, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Đạo Pháp Ngự, Thiên Nhân Sư, Phật, Chúng Hựu. Năm trăm vị La-hán của nhóm các ông Ưu-vi Ca-diếp, Tượng Ca-diếp, Giang Ca-diếp, Hải Ca-diếp, Hắc Diệu, Ưu-đà, A-nan-luật, Ly Việt, Kiếp-tân nậu, Bạc-câu-lô, Thuần nậu... đều sẽ lần lượt thành đạo Vô thượng chánh chân, là Bạc Tối Chánh Giác, đều cùng một hiệu.

Khi ấy, Thế Tôn nói bài tụng tán thán:

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đệ tử của ta
Tên là Bản Tế
Sẽ thành Như Lai
Đạo Sư của đời
Vào đời tương lai
Vô lượng số kiếp
Hóa độ chúng sinh
Vô số ức ngàn
Thành Bạc Tối Thắng
Hiệu là Phổ Quang.
Cõi nước Phật ấy
Tên là Thanh tịnh
Vào đời tương lai
Vô lượng số kiếp
Thường gặp chư Phật
Nhiều không thể tính
Thần túc quang âm
Mạnh mẽ chói sáng
Âm thanh vang khắp
Thế giới mười phương
Ức ngàn chúng sinh
Vây quanh lớp lớp
Chỉ tuyên giảng pháp
Phật đạo tối tôn,
Chư vị Bồ-tát
Luôn tu chánh hạnh
Xe chở đẹp đẽ
Cung điện nguy nga
Nơi chốn dạo qua
Không tưởng nhớ hết
Được nghe thọ pháp
Với Lương Túc Tôn
Thường đến vây quanh
Cõi Phật phương khác
Chư Phật đại Thánh*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cũng giống như trên
Khi đã cúng dường
Khắp các Thế Tôn
Trong lòng hoan hỷ
Nhiều nỗi vui mừng
Các cõi nước ấy
Đều cùng một loại
Các Đại Thánh Hùng
Có cùng một tên
Cao tột trong đời
Đều hiệu Phổ Quang
Đồng lòng như vậy
Nỗ lực tinh tấn
Thọ mạng an trú
Vô hạn dài lâu
Số kiếp đầy đủ
Sáu vạn hai ngàn
Sau khi diệt độ
Chánh pháp vẫn còn
Thánh điển để lại
Số kiếp gấp ba
Rồi đến tượng pháp
Lại sẽ trụ đời
Hơn cả chánh pháp
Cũng gấp ba lần.
Giả sử chánh pháp
Sau khi diệt tận
Đa số nam nữ
Gặp họa khổ lớn
Các Bạc Tối Thắng
Đại Thánh luân ấy
Hiệu là Phổ Quang,
Các Đại Bồ-tát
Họ đều sẽ làm
Năm trăm Đạo sư

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ai cũng như nhau
Đều thành Phật đạo,
Danh tiếng vang khắp
Mười phương cõi Phật
Có đủ oai thần
Cùng với cảnh giới
Công đức chánh pháp
Cùng loại như trên
Sẽ đều tu theo
Tuyên nói kinh này
Tất cả sở đắc
Đều sẽ như thế,
Hiện ở cõi trời
Và tại nhân gian
Như ta thuở xưa
Lòng từ rải khắp
Chiếu sáng mọi nơi.
Thượng sư cõi người
Với hạnh đã lập
Đều thuận tin theo
Đều được thọ ký
Thương xót chúng sinh
Số nhiều vô lượng
Nhất loạt bình đẳng
Như Phật hiện nay
Chánh chân ở đời
Thế Tôn phát khởi
Vì Ca-diếp nói
Ông nên trì niệm
Năm trăm hiệu Phật
Các chúng Thanh văn
Và các chúng khác
Đã là đệ tử
Đều được tự tại.*

Lúc bấy giờ, năm trăm vị Vô trước (La-hán) mắt thấy tai nghe

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như Lai thọ ký, vô cùng vui mừng, đi đến chỗ Phật đầu sát đất, ăn năn tự trách:

–Bọn đệ tử thô lậu chúng con nhớ lại lúc trước, tự cho mình đã được chứng nhập Nê-hoàn, không có phương tiện khéo léo, chẳng biết rèn luyện để trở về chánh chân, vứt bỏ tuệ sáng, ý chí mệt mỏi; nay mới được trí tuệ Như Lai, sẽ thành Chánh giác.

Kính bạch Thế Tôn! Ví như có kẻ vào nhà một người có đức nhân từ, được người này lấy viên minh châu đặt trong búi tóc. Kẻ ấy say rượu, nằm ngủ, chẳng tự hay biết. Khi thức dậy quên viên minh châu, chẳng biết để đâu, y bèn đi đến nước khác, vì nghèo túng, đói khát nên phải xin ăn, cùng khổ mà không được gì. Y bèn nghĩ cách lần hồi quay về, được một bữa cơm ngon, trong lòng vui mừng; khi ấy mới nhớ lại khi trước ngủ trong nhà họ, có người cột cho viên minh châu, không biết nó rơi chỗ nào, liền chạy trở lại xin, tìm đến thấy vị trưởng giả hiền đức ấy. Vị trưởng giả liền gọi y đến bảo: “Người vì sao tự làm khổ nhục mình, sao không chấm dứt việc đi xin ăn! Người muốn biết vì sao không? Vì khi xưa, ta vận y phục nghiêm chỉnh, đi khắp nơi chọn người cương nghị làm việc lợi ích, đi đến nơi này, lấy viên minh châu bỏ vào búi tóc của người, nay minh châu vẫn còn trong thân, sao chẳng hay biết? Tại sao lại đến ta xin nữa? Ta phải dùng phương tiện gì nữa để người nỗ lực thực hiện. Người nay xin của báu sở dĩ khó được là vì không tự xem xét việc có thể được hay không. Hãy mau mang viên minh châu đến chỗ cung rỗng mà đổi, để có các của báu, tùy ý tiêu dùng.”

Xưa kia, Đức Thế Tôn lập hạnh tu tập, khi còn làm Bồ-tát, đã khai mở trí tuệ rộng lớn, nhưng chúng con chẳng hay chẳng biết. Nay chúng con đều đã trụ ở địa vị La-hán, tự cho là đã được giải thoát, ở chốn hiểm nạn cho là yên lành. Như vậy, hôm nay chúng con mới có thể có chí nguyện cầu trí tuệ Phật. Chúng con sẽ dùng pháp này để khai hóa người khác, dùng trí tuệ Như Lai để phân biệt đạo ý. Chư Tỳ-kheo cũng vậy, chớ cho đây là Nê-hoàn.

Thưa các vị Hiền giả! Chúng ta lại phải chính mình gieo trồng gốc phước đức. Xưa kia, Đức Như Lai đã dùng phương tiện khéo léo khai mở dẫn dắt; nay Ngài cũng nói lại kinh pháp như vậy. Với những ai tự chấp thủ là đã được giải thoát, nay đều được Đức Thế

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tôn thọ ký cho đạo quả Vô thượng chánh chân.

Khi ấy năm trăm vị Thanh văn thuộc nhóm của Tôn giả Tri Bản Tế nói tụng khen ngợi:

*Chúng con nghe vậy
Mới biết lỗi trước
Đã được thọ ký
Quả Phật Vô thượng.
Đảnh lễ Thế Tôn
Mặt trời chói sáng
Xót thương giảng nói
Rọi ánh sáng cho
Giống như kẻ mê
Chẳng thể phân biệt
Cho nên chúng con
Đều được giải thoát
Hôm nay vui mừng
Nghe pháp an trú
Chí nguyện rộng khắp
Thấu rõ mọi việc.
Ví như một người
Lang thang kiếm sống
Bỗng được đi vào
Nhà bậc nhân đức
Nơi ấy trông ra
Giàu có nhiều của.
Khi ấy người giàu
Dọn nhiều thức ăn
Kẻ ấy ngủ say
Chẳng ăn uống gì
Chỉ lấy mình châu
Cột vào búi tóc
Người kia nằm ngủ
Đến khi thức dậy
Ngồi tại nhà ấy
Sung sướng mừng vui.*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Gã ngu khờ đớ
Rong ruổi kiếm ăn.
Khi vừa thức dậy
Đi đến thành xa
Cầu xin ăn mặc
Nhưng chẳng được gì
Xin được bữa ngon
Tự buộc kiếm sống
Được người cho ăn
Cho là sung sướng
Minh châu trên tóc
Mà tự băn khoăn:
Viên minh châu ấy
Nằm ở chỗ nào?
Đeo mãi trên thân
Mà chẳng hay biết.
Nên khi gặp lại
Trưởng giả nhân từ
Điều ban bố được
Là việc trượng phu
Tức là chỉ bày
Nói toàn lời thiện
Chỉ rõ diệu bảo
Giáo hóa độ thoát
Người ấy vừa thấy
Liền được an ổn
Nhờ ân vật báu
Đạt được như vậy
Có của vô cùng
Kho tàng đầy ắp
Lại dùng năm dục
Để tự vui chơi.
Thế Tôn cũng vậy
Nói thí dụ này
Chúng con đời trước

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đều phát chí nguyện,
Chẳng phải công hạnh
Của Đức Như Lai
Từ thuở xa xưa
Đêm dài tinh tấn.
Nhưng bạch Thế Tôn!
Chúng con hạ liệt
Chẳng thể hiểu biết
Giáo hóa của Ngài
Tâm không chí nguyện
Chẳng chịu tiến lên
Lại lấy Nê-hoàn
Tự vui hoan hỷ,
Theo lời Phật dạy
Nên được tỏ thông.
Nếu có kẻ chấp
Không được diệt độ
Được Phật Như Lai
Khai mở tuệ sáng
Mới thật diệt độ
Giải thoát bậc nhất
Ngọc minh châu này
Thượng phẩm Ly cấu
Hôm nay chúng con
Nghe nghĩa vô cùng
Do Phật khai dẫn
Đều rất vui mừng
Tất cả đồng được
Biệt ký quả diệu.*

M